

Talan väckt den 24 januari 2011 — AECOPS mot kommissionen

(Mål T-52/11)

(2011/C 139/38)

Rättegångspråk: portugisiska

Parter

Sökande: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lissabon, Portugal) (ombud: advokaterna J. da Cruz Vilaça och L. Pinto Monteiro)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i enlighet med artikel 263 FEUF ogiltigförklara kommissionens beslut av den 27 oktober 2010 i ärende 89 0979 P3, genom vilket storleken på det finansiella stöd som beviljats enligt kommissionens beslut K(89) 570 av den 22 mars 1989 nedsattes till 426 070 portugisiska escudos, samtidigt som återbetalning krävdes med ett belopp på 14 430,02 euro, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Överskridande av skäligen tid för att fatta beslut, med följande konsekvenser:
 - Preskription av förfarandet: Sökanden anser att den preskriptionstid på fyra år som fastställs i artikel 3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen hade löpt ut då det angripna beslutet fattades. Även om ett eventuellt preskriptionsavbrott skulle kunna styrkas, har preskriptionstiden överskridits med mer än dubbla tiden utan att något beslut fattats i enlighet med artikel 3.1 fjärde stycket i nämnda förordning. Med hänsyn till preskriptionen av den aktuella rättigheten, ska det angripna beslutet anses vara rättsstridigt och ej verkställbart.
 - Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen: Sökanden anser att den omständigheten att kommissionen har låtit mer än tjugo år gå från det att de påstådda oegentligheterna ägde rum till den tidpunkt då det slutliga beslutet fattades innebär att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts. Denna grundläggande princip i Europeiska

unionens rättsordning innebär att var och en har rätt att kräva att unionsinstitutionerna behandlar deras ärenden inom skäligen tid.

- Kränkning av rätten till försvar: Sökanden anser att dess rätt till försvar har kränkts, eftersom ett tidsförlopp om mer än tjugo år mellan tidpunkten för de anförda oegentligheterna och den tidpunkt då det slutliga beslutet fattades har omöjliggjort för sökanden att inkomma med yttrande i vederbörlig tid, det vill säga, medan sökanden fortfarande hade tillgång till handlingar som kunde rättfärdiga de utgifter som kommissionen inte ansåg sig kunna ge anslag till.

2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten: Sökanden anser att det angripna beslutet inte uppfyller de krav på motivering som stadgas i artikel 296 FEUF. De skäl som låg bakom nedsättningen av det finansiella stöd som Europeiska socialfonden hade beviljat sökanden framkommer inte ens summariskt i det angripna beslutet. Inte heller i den skrivelse genom vilken Institutet för förvaltning av Europeiska socialfonden underrättade sökanden om beslutet anges, på ett åtminstone förståeligt sätt, de skäl som låg bakom nedsättningen av stödet och inte heller för vilka utgifter anslag beviljades respektive inte beviljades. Enligt sökandens mening ska även bristerna i motiveringen leda till att tribunalen ogiltigförklarar det angripna beslutet.

Talan väckt den 24 januari 2011 — AECOPS mot kommissionen

(Mål T-53/11)

(2011/C 139/39)

Rättegångspråk: portugisiska

Parter

Sökande: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lissabon (Portugal)) (ombud: advokaterna J. da Cruz och L. Pinto Monteiro)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i enlighet med artikel 263 FEUF ogiltigförklara kommissionens beslut av den 27 oktober 2010 i ärende 89 0771 P1, genom vilket storleken på det finansiella stöd som beviljats enligt kommissionens beslut K(89) 570 av den 22 mars 1989 nedsattes till 48 504 201 portugisiska escudos, samtidigt som återbetalning krävdes med ett belopp på 628 880,97 euro, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Överskridande av skälig tid för att fatta beslut, med följande konsekvenser

— Preskription av förfarandet: Sökanden anser att den preskriptionstid på fyra år som fastställs i artikel 3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen hade löpt ut då det angripna beslutet fattades. Även om ett eventuellt preskriptionsavbrott skulle kunna styrkas, har preskriptionstiden överskridits med mer än dubbla tiden utan att något beslut fattats i enlighet med artikel 3.1 fjärde stycket i nämnda förordning. Med hänsyn till preskriptionen av den aktuella rättigheten, ska det angripna beslutet anses vara rättsstridigt och ej verkställbart.

— Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen: Sökanden anser att den omständigheten att kommissionen har låtit mer än tjugo år gå från det att de påstådda oegentligheterna ägde rum till den tidpunkt då det slutliga beslutet fattades innebär att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts. Denna grundläggande princip i Europeiska unionens rättsordning innebär att var och en har rätt att kräva att unionsinstitutionerna behandlar deras ärenden inom skälig tid.

— Kränkning av rätten till försvar: Sökanden anser att dess rätt till försvar har kränkts, eftersom ett tidsförlopp om mer än tjugo år mellan tidpunkten för de anförda oegentligheterna och den tidpunkt då det slutliga beslutet fattades har omöjliggjort för sökanden att inkomma med yttrande i vederbörlig tid, det vill säga, medan sökanden fortfarande hade tillgång till handlingar som kunde rättfärdiga de utgifter som kommissionen inte ansåg sig kunna ge anslag till.

2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten: Sökanden anser att det angripna beslutet inte uppfyller de krav på motivering som stadgas i artikel 296 FEUF. De skäl som låg bakom nedsättningen av det finansiella stöd som Europeiska socialfonden hade beviljat sökanden framkommer inte ens summariskt i det angripna beslutet. Inte heller i den skrivelse genom vilken Institutet för förvaltning av Europeiska socialfonden underrättade sökanden om beslutet anges, på ett åtminstone förståeligt sätt, de skäl som låg bakom nedsättningen av stödet och inte heller för vilka utgifter anslag beviljades respektive inte beviljades. Enligt sökandens mening ska även bristerna i motiveringen leda till att tribunalen ogiltigförklarar det angripna beslutet.

Överklagande ingett den 18 februari 2011 av Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen av den dom som personaldomstolen meddelade den 9 december 2010 i mål F-87/08, Schuerings mot ETF

(Mål T-107/11 P)

(2011/C 139/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (ETF) (ombud: advokaten L. Levi)

Övrig part i målet: Gisela Schuerings (Nice, Frankrike)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol avkunnade den 9 december 2010 i mål F-87/08,

— följaktligen ogilla talan i första instans, och

— förplikta motparten i målet om överklagande att ersätta samtliga rättegångskostnader i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fyra grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolen har felaktigt tolkat begreppen tjänstens och befattningens intresse, artiklarna 2 och 47 i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen samt motiveringsskyldigheten, eftersom personaldomstolen i punkt 62 i den angripna domen fann att "innan en byrå säger upp en anställd med en tillsvidareanställning, på grund av att den anställdas arbetsuppgifter har strukits eller flyttats till en annan enhet, är ifrågavarande byrå skyldig att undersöka om inte den berörda parten kan flyttas till en befintlig tjänst eller en tjänst som beräknas bli tillgänglig inom kort, bland annat genom att den ifrågavarande byrån tilldelas nya befogenheter".

2. Andra grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och principen om rättssäkerhet, eftersom personaldomstolen i punkt 63 i den överklagade domen fann att administrationen är skyldig att, vid prövningen av möjligheterna till ändrad tjänstplacering, "väga tjänstens intresse av att rekrytera den som är bäst lämpad för den befintliga tjänsten eller den tjänst som beräknas bli tillgänglig inom kort, mot de intressen som en anställd med en förestående uppsägning har. I detta syfte, ska administrationen beakta ... olika kriterier, bland annat de krav som uppställs för tjänsten i förhållande till den anställdas kvalifikationer och potential, ålder, tjänstetid på avdelningen och det antal år som den anställda ska fortsätta betala pensionsavgifter innan rätten till pension kan göras gällande".